

Zowat alles in de versboerderij van Rinie Schreurs en Ton Cluijtmans in Roermond is van eigen grond en bereid in

de eigen slagerij en keukens van het huis.

foto Stefan Koopmans

‘Vooruitboeren’ met gevoel

Waar eens de kippen op stok gingen is nu een winkel met vers gesneden groentes, fruitsappen en vlees, alles van eigen grond en zelf bereid. En waar de varkensstal stond, is nu de ‘Biekeuke’, het restaurant waar gasten ‘aete, waat de pot sjaft’. Alles hebben **Rinie Schreurs** en haar man **Ton Cluijtmans** al eens op de schop moeten nemen om vooruit te kunnen blijven boeren.

door Ray Simoen

Een uit de hand gelopen hobby noemt Rinie Schreurs (48) de vers- en vleesboerderij die ze runt met haar man Ton Cluijtmans (55) en hun twee dochters. Aan de oostelijke rand van Roermond en ingeklemd tussen de A73, een uitbreidend bedrijfsterrein en de oprukkende bischopsstad ligt de ‘groene’ hobby van de goedlachse Schreurs. Zowat alles wat in de schappen van

hun vers- en vleesboerderij ligt, is van eigen grond en eigenhandig bereid in de slagerij en keukens van het huis. In het restaurant ‘Biekeuke’ worden ontbijten, lunches en ander lekkers geserveerd: ‘Aete waat de pot sjaft’ meldt de kaart. ‘Alles komt van ons land en van producenten uit deze streek, met wie we samenwerken omdat die onze filosofie delen.’ En wie voor of na het shoppen in de super met verse streekproducten wil rondneuzen op het erf, kan elke zaterdag naar de stal met sky

box. Vanachter een raam kun je dan varkens zien scharrelen en luieren in hun speelse onderkomen. Behoorlijk veel voor een ‘uit de hand gelopen hobby’. Versboerderij Schreurs is vooral het geslaagde resultaat van vasthouden aan een droom en trots op de producten van de eigen streek. Lange tijd zag het er naar uit dat de kleine familieboerderij opgeslokt zou worden door het opdringende Roermond, de snelweg A73 en het uitbreidende naburige bedrijfsterrein. Speelbal van hogere machten met

plannen waarin geen plaats was voor een boerderijje van vasthoudende ‘einzelgänger’, die ver- en knocht waren aan het groene leven. ‘Mijn ouders waren kleintjes tussen grote, rijkere boeren. Met veel creativiteit en ondernemerschap werkten ze keihard om te kunnen blijven boeren. Want er is niks mooiers dan dat.’ Ze schenkt koffie in de ‘Biekeuke’ waar een groepje oudere dames zich te goed doet aan vlaai en broodjes, en een verliefd jong stel nipt van een cappuccino.

‘Steeds werd er wat van ons land afgeknabbeld. Steeds ook moesten mijn ouders nieuw land zien bij te kopen. Intussen bleef mijn vader er met paard en kar op uit trekken om zelf gekweekte groente en fruit te verkopen, moeder zorgde voor de teelt ervan.’ Maar met terugkijken op wat je is afgepakt, kom je niks verder. ‘Vooruitboeren’ moet je, meent Rinie. ‘Toen we merkten dat de vraag naar verse groente en fruit bij de consumenten toenam,

hebben we daar meteen op ingespeeld. We zijn meer zelf gaan kweken en verkopen: groente, fruit en eieren. Blij dat er aandacht kwam voor de producten, die we met zo veel toewijding teelden en verwerkten. We willen niet op een eiland leven maar anderen laten meegenieten van iets wat ‘echt’ is, zonder kleur of smaakstoffen.’ Hun droom van een boerderijwinkel met natuurlijke producten van ei-

“We zijn geen fabriek, bij ons proef je de verrassingen van de natuur.”

Rinie Schreurs

gen grond en stal en van andere streekproducenten, werd twintig jaar lang gedwarsboemd door de de onzekerheid over de aanleg van de A73. ‘Toen duidelijk werd dat we konden blijven, zijn we extra hard gaan bouwen.’ Van stallen werden een verswinkel, slagerij, groentekeuken en restaurant gemaakt. Veelal zelf getimmerd en zo gebouwd dat de klanten kunnen zien hoe alles gemaakt wordt en waar het vandaan komt. Deze filosofie sloeg aan. Roermond en omgeving weet de weg steeds beter te vinden naar de gezonde ‘Schreursuper’. Beleidsmakers die voorheen aanhikten tegen die dwarsliggers aan de rand van de stad, zijn nu trots op dit groen Arcadië, dat ook nog voor extra werkgelegenheid zorgt. ‘Prachtig is dat klanten uit de streek ons komen helpen met de oogst. Na afloop houden we altijd een groot feest. Dat is precies waar we altijd van hebben gedroomd: een versboerderij van de streek zijn.’

